

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718203735
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718203735.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto proti žalovanej: A. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. cesta XXXX/XX, XXX XX T., v konaní o zaplatenie 492,97 Eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/151/2018 - 139 zo dňa 16. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v treťom výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 19. 06. 2018 domáhal zaplatenia sumy 492,97 Eur titulom zostávajúcej časti zosplateného nezaplateného úveru žalovanou spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 01. 09. 2015 do zaplatenia. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie 82,11 € zastavil (prvý výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (druhý výrok) a vyslovil, že žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznáva (tretí výrok).

1.1 Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie a obsahu spisu vyplynulo, že dňa 04. 04. 2014 uzavrel právny predchodca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 so žalovanou zmluvu o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXX (ďalej aj „zmluva o pôžičke“), na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 1 500,- Eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach po 55,91 Eur so splatnosťou splátky k 20. dňu v mesiaci, pri ročnej úrokovej sadzbe a RPMN 22,20 %, priemernej hodnote RPMN 46,30 %. Celková čiastka spojená s úverom činila 2 012,76 Eur a termín konečnej splatnosti úveru bol určený na marec 2017. Právny predchodca pôvodného žalobcu predžalobnou upomienkou zo dňa 27. 06. 2015 oznámil žalovanej, že eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 291,88 Eur a upozornil ju, že ak do 05. 08. 2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 04/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná napriek tejto výzve splátku z mesiaca apríl 2015 neuhradila žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru dňom 19. 08. 2015, čo žalovanej oznámil listom zo dňa 26. 08. 2015. Súd prvej inštancie uviedol, že v zmysle § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „O. z.“) začala odo dňa splatnosti splátky za mesiac „04/2015“ dňa 20. 04. 2015 plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 O. z.), ktorej koniec pripadol v zmysle § 122 O. z. na 20. 04. 2018. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania žalovanou a skutočnosť, že žaloba bola podaná na súde prvej inštancie až dňa 19. 06. 2018, považoval súd prvej inštancie nárok uplatnený žalobcom za premlčaný.

K úrokom z omeškania súd prvej inštancie uviedol, že keďže je počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky a žalobcovi ich nemožno priznať. Nepriznanie žalobcom uplatnených nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky vo výške 79,41 Eur odôvodnil súd prvej inštancie s poukazom na to, že bod 13.6 Zmluvných podmienok (Zmluvy o pôžičke) len všeobecne ustanovuje, že súčasťou pohľadávky sú aj náklady vynaložené spoločnosťou na zabezpečenie vymáhania pohľadávky, pričom podľa § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“), od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že ak by aj došlo k takémuto dojednaniu (čo nebolo ani preukázané), išlo by o neprijateľnú zmluvnú podmienku (§ 53 O. z.), nakoľko by bol spotrebiteľ sankcionovaný okrem úrokov z omeškania, sankčných úrokov, zmluvných pokút ešte aj za to, že spláca dlžnú sumu (hoci po lehote splatnosti). Súd prvej inštancie s poukazom na to, že žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 82,11 € konanie v tejto časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol.

1.2 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), tak, že žalovanej náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal z dôvodu, že jej v spore preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

2. Proti druhému a tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Z obsahu odvolania vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p., t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej doby, nakoľko v zmysle § 103 a § 53 ods. 9 O. z. s ohľadom na zosplatenie zo dňa 19. 08. 2015 by boli premlčané len splátky splatné dňa 20. 03. 2015, dňa 20. 04. 2015 a dňa 20.5.2015, ktoré však žalovaná dodatočne uhradila. Nepremľčané sú splátky splatné dňa 20. 06. 2015 a 20. 07. 2015 a zosplatená časť úveru. Žalobca v odvolaní uviedol, že poslednou nesplnenou splátkou predchádzajúcou zosplateniu bola splátka splatná dňa 20. 07. 2015. Od jej zročnosti začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 druhá veta O. z. Stotožniť začatie plynutia premlčacej doby podľa § 103 O. z. so splnením jednej z podmienok pre zosplatenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 O. z. (omeškanie dlžníka s úhradou splátky viac ako tri mesiace), resp. určiť ako začiatok jej plynutia splatnosť prvej splátky v rade troch mesačných splátok je podľa žalobcu nesprávne. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. 04. 2017, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 O. z. pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil za neprípustné a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.4.2018.

2.1 S poukazom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 410,86 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 492,97 € od 1.9.2015 do 21.5.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 465,60 € od 22.5.2018 do 21.6.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 438,23 € od 22.6.2018 do 23.7.2018, s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. zo sumy 410,86 € od 24.7.2018 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanej právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu vyjadrila tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje po všetkých stránkach za správne a navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

4. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodu vymedzeného v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem a dospel k názoru, že napadnutý druhý a tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie sú vecne správne a je potrebné

ich podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdiť. Reagujúc na odvolacie námietky žalobcu na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého druhého a tretieho výroku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné:

5. Zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním v prejednávanej spore vyplýva, že žalovanej bol na základe zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 04. 04. 2014 poskytnutý úver (pôžička) v sume 1 500,- Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 36 splátkach po 55,91 Eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v mesiaci. Listom - „Predžalobnou upomienkou“ zo dňa 27. 06. 2015 bolo žalovanej oznámené, že má nedoplatok na splátkach vo výške 291,88 Eur a ak do 05. 08. 2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci apríl 2015, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť. Listom - „Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 26. 08. 2015 bolo žalovanej oznámené, že dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

6. Podľa § 53 ods. 9 O. z. ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

7. Podľa § 100 O. z. sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8. Podľa § 101 O. z. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Podľa § 103 O. z. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Podľa § 565 O. z. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie veci zo strany súdu prvej inštancie o dôvodnosti vnesenej námietky premlčania je správne. Premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 O. z. Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Dĺžku premlčacej doby určuje zákon a pod sankciou neplatnosti nemožno túto dobu zmeniť ani dohodou strán pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania (strata možnosti vynúteného splnenia práva na základe námietky premlčania). Z hľadiska prejednávanej spory je premlčacia doba trojročná (§ 101 O. z.). Ustanovenie (§ 103 O. z.) viaže začiatok premlčacej doby na dátum zročnosti (splatnosti) tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. Nakoľko zo strany veriteľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej (predčasnej) splatnosti úveru (§ 565 O. z.), premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky (§ 103 O. z.), ktorou bola splátka zo dňa 20. 04. 2015. Nie je pravdivé tvrdenie žalobcu v odvolaní, že jeho právny predchodca nešpecifikoval, pre neuhradenie ktorej splátky zosplatiť pohľadávku, nakoľko v predžalobnej upomienke zo dňa 27. 06. 2018 je jasne uvedené, že sa jedná o splátku za mesiac „4/15“.

11.1 Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom prezentovaným v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12. 04. 2017, na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní, pretože tento vychádza z mylného predpokladu, že oprávnenie veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru nie je časovo limitované (čo by bolo neprípustné). Aj v prípade nespotebiteľských úverov, pri ktorých sa neaplikuje ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je za dodržania podmienok uvedených v ustanovení § 565 O. z. zákonným následkom v zmysle ustanovenia § 103 O. z. posunutie počiatku plynutia premlčacej doby plynúcej pôvodne osobitne ohľadne splátok pôvodne splatných po splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatným celý dlh, pred ich pôvodnú splatnosť a pôvodný počiatok plynutia osobitnej premlčacej doby ohľadne každej z nich. Rovnako neobstojí ani poukaz žalobcu na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/44/2018 zo dňa 30.4.2018 z dôvodu, že nejde o ustálenú rozhodovaciu

prax najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky, tak ako to predpokladá čl. II ods. 2 základných princípov C. s. p.

11.2 Odvolací súd je názoru, že ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti s ustanovením § 565 O. z., t. j. veriteľ môže vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru do splatnosti najbližšej splátky nasledujúcej po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, pre omeškanie s ktorou sa stal splatný celý dlh, samozrejme za splnenia ďalšej podmienky podľa § 53 ods. 9 O. z. - upozornenia dlžníka na možnosť zosplatnenia úveru aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva, preto tieto ustanovenia nie sú v rozpore. Ustanovenie § 53 ods. 9 O. z. nepredstavuje lex specialis vo vzťahu k ustanoveniu § 565 druhá veta O. z. Nakoľko splátkou, pre ktorú bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru bola splátka splatná dňa 20. 04. 2015 a do omeškania s ňou sa žalovaná dostala dňa 21. 04. 2015, najbližšou nasledujúcou splátkou splatnou po uplynutí lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením, t.j. po 21. 04. 2015 bola splátka splatná dňa 20. 08. 2015 (pretože do splatnosti splátky splatnej dňa 20. 07. 2015 ešte neuplynuli tri mesiace). Veriteľ uplatnil právo na zaplatenie celej pohľadávky dňa 19. 08. 2015, t.j. do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t.j. do 20. 08. 2015). V dôsledku zosplatnenia úveru začala plynúť trojročná premlčacia doba dňom 20. 04. 2015 a uplynula dňom 20. 04. 2018 (piatok). Žaloba bola podaná na súd až dňa 19. 06. 2018, t.j. nárok ňou uplatnený je premlčaný. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil v otázke premlčania práva, keď prihliadol na dôvodne vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej a žalobu zamietol. Vzhľadom na to odvolací súd druhý výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

12. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania taktiež vecne správne, pretože hoci v konaní pred súdom prvej inštancie bola plne úspešná žalovaná (žaloba bola zamietnutá a čiastočné späťvzatie žaloby zapríčinil žalobca) a žalobca by jej mal nahradiť trovy konania v rozsahu 100 %, z obsahu spisu vyplynulo, že žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, a preto môže súd vysloviť, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. Na základe uvedeného odvolací súd aj tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku by bola vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní. Nárok na náhradu trov odvolacieho konania však žalovanej odvolací súd nepriznal z dôvodu, že jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, zo spisu žiadne jej trovy v odvolacom konaní nevyplývajú (porovnaj uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016 alebo sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018).

14. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).